

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal først sige med hensyn til hr. Genscher, at det, jeg citerede, er det seneste, hr. Genscher har sagt. Her gentog han, at han tillagde det betydning, at man nu fik en debat, men han understregede samtidig, at debatten kun har betydning for, hvad der skal ske, når de 11 går i gang med at iværksætte – hvad de kan ved en tillægstraktat efter hr. Genschers mening. Det kan godt være, fru Pia Kjærsgaard mener noget andet, men hr. Genscher mener altså, at de 11 lande ved en tillægstraktat kan vedtage at gøre sådan, som de nu vil.

Og så sagde hr. Genscher ganske rigtig, at vi skal lære af det, danskerne har sagt, og som andre har sagt. Vi skal lære, at når vi iværksætter det, skal vi undgå alt det med bureaukrati og alle de dér forskellige ting. Jeg tvivler ikke om, at hovedparten af den danske befolkning har stemt imod noget, som slet ikke findes i Traktaten, men takket være modstandernes løgnagtige kampagne fik de indtryk af noget helt andet end det, der faktisk står i Traktaten. Når den skal iværksættes og realiteterne kommer frem, så er der ikke mange modstandere mod de ting i Danmark, og det er det, hr. Genscher har ment med, at »det er godt at få det debatteret«.

Det er altså ikke hverken World Street Journal eller nogen som helst anden journalist i hele verden, der bestemmer, men de ledende politikere, og her tænker jeg i al beskedenhed ikke på os i Danmark, men jeg tænker på det Ministerråd, som skal tage stilling, når der skal tages stilling. Det er de ledende politikere, der tager stilling, og ikke hverken World Street Journal eller nogen som helst anden.

Men jeg ville bare fortælle, at der er et andet billede ude omkring blandt de mennesker, der kommer til at træffe afgørelsen, end der er i skrivelserne og de udtalelser, der er faldet her i dag. Det var blot det, jeg ville gøre opmærksom på.

Formanden:

Hr. Aagaard får den sidste korte bemærkning, inden jeg udsætter mødet.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Det er til såvel fru Pia Kjærsgaard som hr. Kim Behnke. Jeg vil gerne slå fast, at det jo ikke nytter noget at skjule den kendsgerning, at resultatet kom bag på mange danske virksomheder. Jeg føler ikke, der er noget at sige til, at man i rigtig mange store danske virksomheder betragter situationen som alvorlig, og at man er betænkelig ved, hvad der nu skal ske. Men det er da ikke ensbetydende med, at man ser pessimistisk på fremtiden.

Om vi i den konservative folketingsgruppe vurderer det på den ene eller den anden måde, er måske ikke så afgørende som den holdning, som vores regering har indtaget til den situation, vi befinder os i, og som efter min bedste opfattelse er både ansvarlig og realistisk.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.17

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Peter Brixtofte (V):

Ved afslutningen på et folketingsår er det fornuftigt at gøre status og samtidig se fremad.

Folketingsåret har på mange måder dementeret den påstand, at politikerne ikke kan samarbejde. Der er indgået et stort antal forlig om lavere afgifter, om mange flere uddannelsespladser, om aktivering af de ledige, om finansloven, om vores forhold til udlandet og om mange andre vigtige forhold for danskerne. Andre forlig er på vej, f.eks. om frit sygehusvalg og om en strammere styrelseslov for de videregående uddannelser.

De fleste af disse beslutninger er truffet af meget brede flertal i Folketinget. Det er ikke et lille flertal, der har overtrumfet et stort mindretal; faktisk har samtlige partier, som befolkningen har valgt til Folketinget, deltaget i væsentlige beslutninger. Det er demokratiet, når det er bedst. Folketinget har passet sit arbejde, der er præsteret resultater, og vi kan være vores indsats bekendt. Venstre vil derfor indledningsvis takke alle de øvrige partier for et folketingsår, der var præget af interessen for og